

om bevillingen til det her arktiske universitet, et meget lille bidrag, som finansministeren, forstår jeg, stadig væk ikke vil bevilge på finansloven. Derfor vil jeg spørge finansministeren, om han er enig med mig i princippet om, at politiske beslutninger og økonomisk ansvar følges ad, og det vil sige, at den, der bestemmer, betaler.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det synes jeg er et udmærket princip, altså at den, der bestemmer, betaler. Det har jeg altid syntes. Man betaler for noget, man gerne vil støtte. Det er jo det, man skal huske, altså, om jeg så må sige, at man selv siger: Det her vil vi gerne betale til.

I det svar, vi tidligere har givet omkring Arktisk Universitet – spørgsmålet var jo rejst fra Grønlands side – har vi sagt, at vi vil etablere en del af bloktilskuddet til Grønland, således at der bliver en vedvarende fri pulje, som man selv kan bruge til initiativer vedrørende uddannelse og udvikling. Vi har anbefalet, at man reserverer de 4 mio. kr. til det formål.

Jeg har ikke været opmærksom på, at hr. Hoydal ønskede at binde sig stærkere til dansk finansiering. Jeg er ikke klar over, om der har stået et fælles ønske om at tilføre midlerne. Hvis der har det, så har jeg været uopmærksom. Havde jeg været klar over det, så havde jeg måske også givet et lidt bedre svar her, men så kan jeg give det næste gang, altså når vi mødes om den samlede finanslov.

(Kort bemærkning).

Høgni Hoydal (TF):

Jeg er glad for, at finansministeren bekræfter princippet om, at den, der bestemmer, betaler. Og jeg tror ærlig talt, at det her beror på en misforståelse.

Nu er Færøerne ikke de mest engagerede i Arktisk Råd, det er mest Grønland, der er det, og det er jo derfor, Danmark er medlem af Arktisk Råd, fordi Grønland er en del af det danske territorium.

Mit princip er jo selvfølgelig, at hvis du er medlem af en organisation, så betaler du også dit bidrag, du betaler dit kontingent. Det her ønske om et arktisk universitet handler blot om, at de stater, der er medlemmer af Arktisk Råd, er enige om at betale et meget beskedent beløb til et arktisk universitet.

Det vil sige, at det ikke er noget problem. Vi vil gerne betale det, hvis vi også bliver medlem

af Arktisk Råd. Men det er princippet om, at Danmark, som er medlem på Grønland og Færøernes vegne, ikke vil betale det, det koster, som jeg synes er lidt underligt, i og med at det er det princip, som finansministeren lige erklærede sig enig i. Så jeg synes, vi burde ordne det her på en enkel måde og holde os til de principper, som vi begge støtter.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg skal nok analysere de særlige færøske bånd, men ellers er det sådan, at selv om man er i et råd, er det jo ikke nødvendigvis det samme, som at man af den grund mener, at man skal støtte et arktisk universitet.

Jeg ved bare, at i det princip, som vi har anvendt over for Grønland, har vi sagt: O.k., de har nogle frie midler, som de selv kan anvende, om man så må sige, udisponeret og ikke, som de var tænkt, hvad angår bloktilskuddet, til udvikling og innovation. Vi har anbefalet, at Grønland anvender midler herfra, det er en pulje på 50 mio. kr., der er tale om.

Jeg skal nok finde bindeledet til hr. Hoydal. Men jeg kunne forestille mig, at misforståelsen har været, at jeg ved, at hr. Hoydal helst ser, at vi ikke bidrager til at binde økonomien til Færøerne. Jeg havde ventet, at det var andre, der fra færøsk side ville have sagt det. Men alle fra Færøerne er velkomne til at ytre sig som medlemmer, det skal der ikke være tvivl om.

Kl. 16.35

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg skal sådan set også gøre det meget kort. Det drejer sig om debatten om de her tekstanmærkninger. Det har, tror jeg, stået fuldstændig krystalklart, hvad det er, der er regeringens ønske for at kunne styre økonomien og få kommuner til at overholde aftaler. Det er slet ikke det, der er spørgsmålet.

Det, der har været meget stor diskussion om i Folketinget i Udvalget for Forretningsordenen, er, at man overholder de almindelige spilleregler, som vi ønsker skal være gældende i det her parlament.

Derfor har der fra Udvalget for Forretningsordenen været sendt en meget kraftig opfordring til finansministeren om, at den tekstanmærkning, som nu bliver ændret med dispensationen, har indledningen, at finansministeren bemyndiges til ikke »... efter orientering«, men